

ผลการจัดกิจกรรม “กระแวงงาสะท้อน๑๓๑”
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2
ปีการศึกษา 2551

นางสาวกาญจนา ตู่คำแดง
ครูที่ปรึกษา

โรงเรียนแม่ปะวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2

คำนำ

การจัดกิจกรรม “กระเจกเฆาสะท้อนตน” สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อีกทั้งเป็นการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ซึ่งนอกเหนือจากการได้สัมผัสจากผู้ปกครองและการเยี่ยมบ้านแล้ว เพื่อนนักเรียนในชั้นเรียน ถือได้ว่า เป็นบุคคลสำคัญอีกผู้หนึ่งที่จะสามารถสะท้อนพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่อยู่ในโรงเรียนได้อีกด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะครูที่ปรึกษา จึงต้องการจัดกิจกรรมนี้ เพื่อให้เพื่อนนักเรียนในชั้นเรียนเดียวกันได้วิเคราะห์ถึงจุดเด่น จุดด้อย รู้จักการสังเกตพฤติกรรมทั้งในเชิงบวก และเชิงลบของเพื่อน และสามารถให้คำแนะนำในการปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้

กาญจนา ตุ่นคำแดง

31 สิงหาคม 2551

บทคัดย่อ

เนื่องในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 มีปัญหาในด้านการแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการแต่งกาย ทรงผม การไว้เล็บยาว การไม่เข้าเรียนในบางรายวิชา และการมาโรงเรียนสาย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนถูกตัดคะแนนความประพฤติเกินเกณฑ์ที่กำหนด จนต้องเข้าค่ายปรับพฤติกรรมในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2551 ที่ผ่านมา โดยคิดเป็นร้อยละ 66.67 ซึ่งจัดได้ว่า อยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับปรุง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดกิจกรรม “กระจกเงาสะท้อนตน” โดยให้เพื่อนนักเรียนในชั้นเรียนได้ฝึกสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกในเชิงบวกและเชิงลบของนักเรียนตามที่จับฉลากได้ เพื่อเป็นข้อมูลให้ครูที่ปรึกษาได้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น และเป็นแนวทางให้นักเรียนได้ปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของตนเอง

จากการประเมินผลการจัดกิจกรรม “กระจกเงาสะท้อนตน” พบว่า หัวข้อที่ได้รับการประเมินในระดับมากที่สุดได้แก่ นักเรียนรู้สึกดี ๆ กับความเป็นห่วงของเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา ได้แก่ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับสิ่งที่เพื่อน ๆ บอก, อยากรับฟังความคิดเห็นจากครูหรือผู้ปกครองบ้าง และอยากให้มีการจัดกิจกรรมอย่างนี้ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 40.91

ส่วนการประเมินในหัวข้อต่อไปนี้ อยู่ในระดับมาก

- กิจกรรมนี้ทำให้ทราบถึงจุดเด่นของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 40.91
- กิจกรรมนี้ทำให้ทราบถึงจุดด้อย / จุดที่ควรปรับปรุงของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 45.45
- กิจกรรมนี้ทำให้รู้จักเพื่อนมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 40.91
- กิจกรรมนี้ช่วยฝึกทักษะการสังเกต คิดเป็นร้อยละ 50.00
- กิจกรรมนี้ทำให้ต้องระวังเรื่องของการแสดงพฤติกรรมมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 54.55
- ข้าพเจ้าจะปรับปรุงพฤติกรรมตามข้อเสนอแนะของเพื่อน ๆ คิดเป็นร้อยละ 45.45
- ข้าพเจ้าได้แสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนได้เต็มที่ คิดเป็นร้อยละ 45.45
- 2 สัปดาห์เพียงพอต่อการสังเกตเพื่อน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 59.09

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมา

เนื่องในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 มีปัญหาในด้านการแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการแต่งกาย ทรงผม การไว้เล็บยาว การไม่เข้าเรียนในบางรายวิชา และการมาโรงเรียนสาย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนถูกตัดคะแนนความประพฤติเกินเกณฑ์ที่กำหนด จนต้องเข้าค่ายปรับพฤติกรรมในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2551 ที่ผ่านมา โดยคิดเป็นร้อยละ 66.67 ซึ่งจัดได้ว่า อยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับปรุง

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูที่ปรึกษาจึงให้ความสำคัญกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น โดยได้ดำเนินการเยี่ยมบ้านและสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งได้ดำเนินการแล้วเสร็จ ครบตามจำนวนนักเรียน 22 คน ภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2551 ทำให้ได้ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรม นิสัยส่วนตัว ขณะที่อยู่ที่บ้าน และยังขาดข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมที่แสดงออกภายในโรงเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดกิจกรรม “กระจกเงาสะท้อนตน” โดยให้เพื่อนนักเรียนในชั้นเรียนได้ฝึกสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกในเชิงบวกและเชิงลบของนักเรียนตามที่จับฉลากได้ เพื่อเป็นข้อมูลให้ครูที่ปรึกษาได้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น และเป็นแนวทางให้นักเรียนได้ปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรม “กระจกเงาสะท้อนตน” สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 22 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

การสังเกตพฤติกรรม จะแบ่งออกเป็น 4 ครั้ง

ครั้งที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2551 – 14 กรกฎาคม พ.ศ.2551

ครั้งที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ.2551 – 28 กรกฎาคม พ.ศ.2551

ครั้งที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2551 – 11 สิงหาคม พ.ศ.2551

ครั้งที่ 4 ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ.2551 – 25 สิงหาคม พ.ศ.2551

เมื่อสิ้นสุดการสังเกตในแต่ละครั้ง จะให้ผู้สังเกตบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรม และจับฉลากเพื่อเปลี่ยนผู้ถูกสังเกตใหม่ โดยทำกิจกรรมในช่วงเวลาของโฮมรูมยาว วันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ.2551 แจ้งผลการสังเกตให้นักเรียนทราบ และประเมินกิจกรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมกระจกเงาสะท้อนตน หมายถึง การให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนการสังเกต พฤติกรรมของเพื่อนนักเรียนในชั้นเรียนเดียวกัน โดยการสังเกตถูกแบ่งออกเป็น 4 ครั้ง โดยในแต่ละครั้งมีระยะเวลา 2 สัปดาห์โดยประมาณ หลังจากนั้นให้นักเรียนบันทึกลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งศึกษาอยู่ในโรงเรียนแม่ปะวิทยาคม จำนวน 22 คน
3. พฤติกรรมในเชิงบวก หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่ส่งผลในด้านดี ทำประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นในช่วงระยะเวลาที่ถูกสังเกตเท่านั้น
4. พฤติกรรมในเชิงลบ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่ส่งผลในด้านไม่ดี ทำความเดือดร้อนให้เกิดแก่ผู้อื่นในช่วงระยะเวลาที่ถูกสังเกตเท่านั้น
5. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม หมายถึง แบบสอบถามปลายเปิด โดยให้ผู้สังเกตสามารถแสดงความคิดเห็นใน 5 ประเด็น ได้แก่ ลักษณะเด่นที่สังเกตได้, ลักษณะพฤติกรรมในเชิงบวก, ลักษณะพฤติกรรมในเชิงลบ, พฤติกรรมที่ควรปรับปรุง และสิ่งที่ต้องการบอกให้เพื่อนคนนี้ทราบ
6. แบบรายงานข้อมูลผู้เรียน หมายถึง แบบการนำเสนอข้อมูลที่เพื่อน ๆ นักเรียนภายในชั้นเรียนได้บันทึกไว้ในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทราบข้อมูลเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง
7. แบบประเมินการจัดกิจกรรม หมายถึง แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับที่แสดงถึงความรู้สึกที่มีต่อการจัดกิจกรรมกระจกเงาสะท้อนตน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูที่ปรึกษาได้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากยิ่งขึ้น
2. นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมได้ทราบถึงพฤติกรรมแสดงออกของตนเองในเชิงบวก / เชิงลบ และสิ่งที่เพื่อนในชั้นเรียนต้องการให้ปรับปรุงแก้ไข
3. นักเรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาวิเคราะห์ตนเอง ทั้งในจุดเด่นและจุดด้อย เพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสังคมต่อไป
4. ได้แนวทางในการให้ความช่วยเหลือและจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนา การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาให้แก่ นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤติที่บังพวน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

กระบวนการดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี องค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2) การคัดกรองนักเรียน
- 3) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน
- 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 5) การส่งต่อ

แต่ละองค์ประกอบของระบบมีความสำคัญ มีวิธีการ และเครื่องมือต่างกัน ไปแต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งเอื้อให้การดูแลนักเรียนเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นระบบที่มีมาตรฐานสามารถดำเนินการเพื่อการประกันคุณภาพได้

องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ตามหลักวิชาการ มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหา นักเรียน ซึ่งจะ ทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน

เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนมีประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง ในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อาจจัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 2, 3 หรือ 4 กลุ่มก็ได้ ตามขอบข่ายและเกณฑ์การคัดกรองที่โรงเรียนกำหนด เช่น ในกรณีที่แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม อาจนิยามกลุ่มได้ดังนี้

1. **กลุ่มปกติ** คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ ซึ่งควรได้รับการส่งเสริมภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา
2. **กลุ่มเสี่ยง** คือ นักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี
3. **กลุ่มมีปัญหา** คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มมีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหา โดยเร่งด่วน
4. **กลุ่มพิเศษ** คือ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านอย่างเป็นที่ประจักษ์ เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกัน สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การ ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถพิเศษนั้นอย่างเต็มศักยภาพ

องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

การส่งเสริมพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มคัดกรอง ไม่ว่าจะ เป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง มีปัญหา กลุ่มความสามารถพิเศษ ให้มีคุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนาเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติและกลุ่มพิเศษกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง / มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง / กลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามมาตรฐานที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

การส่งเสริมพัฒนานักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

1) การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom)

ความหมาย เป็นการจัดกิจกรรมในห้องเรียนให้มีลักษณะเหมือนบ้าน เพื่อให้ครูและนักเรียนมีความคุ้นเคย ปรองดองเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน เป็นบริการที่จัดให้นักเรียนทุกคนเพื่อ

- เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สำรวจและประเมินตนเอง ได้รับข้อมูลด้านการศึกษาและอาชีพ รู้จักวิธีการปรับตัวและพัฒนาตนเอง

- เห็นความสำคัญของการเรียนและการทำงาน วิธีเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ แก้ไขผล
การเรียนที่ติดค้างจนสามารถจบการศึกษาได้

- ฝึกทักษะมนุษยสัมพันธ์ การฟัง การพูด และการแก้ไขปัญหา

- ให้นักเรียน ได้แสดงความสามารถพิเศษของแต่ละคน เพื่อเป็นบันไดขั้นแรกที่
นำไปสู่ความสำเร็จที่สูงขึ้น

- หากครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษาค้นพบว่านักเรียนมีสิ่งบ่งชี้ว่า จะเกิดปัญหาหรือ
ต้องการพัฒนาครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษาควรเรียกพบนักเรียนคนนั้นในเวลาอื่น เพื่อช่วยเหลือ
นักเรียนต่อไป

- เป็นเวลาที่ใช้ในการทำความรู้จักและคัดกรองนักเรียน เช่น ทำระเบียบเหมาะสม ทำ
แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) ทำแบบทดสอบความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) สัมภาษณ์นักเรียน
เป็นต้น

ข้อเตือนใจ – เตือนสติ อาจารย์ที่ปรึกษา

หัวข้อ : โฮมรูม บ้านในโรงเรียน หรือห้องเรียนที่อบอุ่นเสมือนบ้าน

- ไม่ใช่เวลาที่ปล่อยให้ให้นักเรียนอยู่กันตามลำพังโดยไร้จุดหมาย
- ไม่ใช่กิจกรรมการสอนซ้ำซากในบทเรียนที่จำเจ
- ไม่ใช่เวลาให้นักเรียนทำเวร ทำความสะอาดห้องเรียน
- ไม่ใช่เวลาจับผิด ลงโทษ ในเรื่องกฎระเบียบ วินัยของโรงเรียน
- ไม่ใช่เวลาสอนพิเศษ หรือติดตามงานที่นักเรียนทำไม่ทัน
- ไม่ใช่เวลาสำหรับการดำเนินคดีเงิน ค่า
- ไม่ใช่เวลาที่ทำอะไรก็ได้ที่อยากจะทำโดยขาดการวางแผนอย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ครูที่ปรึกษาได้รู้จักและคุ้นเคยกับนักเรียนในชั้น
2. เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตนักเรียน
3. เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนตามความสามารถของแต่ละคน
4. เพื่อเป็น โอกาสในการป้องกันแก้ไขและพัฒนานักเรียน

ประเภท

1. กิจกรรมโฮมรูมสั้น 5 – 20 นาที
2. กิจกรรมโฮมรูมยาว 50 นาที

วิธีการดำเนินการ

1. กำหนดหัวข้อ ในการทำกิจกรรมโฮมรูม
  - ระดับชั้นกำหนด

- สำรวจความต้องการของนักเรียน
  - ครูที่ปรึกษาเลือกกำหนดหัวข้อให้เหมาะสมกับนักเรียน
2. กำหนดวัตถุประสงค์
  3. กำหนดกิจกรรม
  4. ดำเนินการทำกิจกรรมโฮมรูม
  5. บันทึกลงในแบบบันทึกโฮมรูม
  6. ประเมินผลการจัดกิจกรรมโฮมรูม
  7. สรุปรายงานผลการพัฒนาศักยภาพนักเรียนตามความถนัด ความสามารถ

และความสนใจ

2) การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting)

การจัดกิจกรรม Classroom Meeting คือ กิจกรรมที่ครูที่ปรึกษาจัดให้ผู้ปกครองเป็นกลุ่มย่อยโดยครูที่ปรึกษาจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินกิจกรรม และถืออำนาจให้ผู้ปกครองได้พูดคุยสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อหาแนวทาง และร่วมมือกันในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม Classroom Meeting

1. เพื่อรายงานผลภาพรวมของนักเรียนในด้านการเรียน ความประพฤติ การปรับตัวศักยภาพและอื่นๆ
2. เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และหาแนวทางร่วมกันในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียนในการป้องกัน แก้ไขและพัฒนาการเรียน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

1. ครูที่ปรึกษาเชิญให้ผู้ปกครองนั่งเก้าอี้ซึ่งจัดเรียงเป็นวงกลมในห้อง โดยครูที่ปรึกษานั่งรวมอยู่ด้วย หลังจากนั้นครูที่ปรึกษาแสดงความเคารพ และกล่าวสวัสดิ์ และขอบคุณผู้ปกครองที่เสียสละเวลามาโรงเรียนในวันนี้ ครูที่ปรึกษากล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการพบปะพูดคุย
2. ครูที่ปรึกษาแนะนำตนเอง และให้ผู้ปกครองแต่ละท่านแนะนำตนเอง (ชื่อ-นามสกุล อาชีพเป็นผู้ปกครองนักเรียนคนใด) จนครบทุกคน
3. ครูที่ปรึกษาเชิญให้ผู้ปกครองแต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อดีของบุตรหลานหลังจากนั้นสอบถามผู้ปกครองว่าต้องการให้โรงเรียนช่วยเหลือบุตรหลานอย่างไรและผู้ปกครองท่านใดที่สามารถช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเป็นวิทยากร แหล่งวิทยากรหรือกิจกรรมอื่นๆ

4. ครูที่ปรึกษาแสดงความชื่นชมการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ผู้ปกครองได้แลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน หลังจากนั้นปรึกษาหารือผู้ปกครองในการเลือกตัวแทนผู้ปกครอง จำนวน 5 ท่าน ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการของ ผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วย ประธาน เลขานุการ และคณะกรรมการในการดำเนิน กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลบุตรหลานในกลุ่มนี้ต่อไป

5. ครูที่ปรึกษาดำเนินการเลือกคณะกรรมการกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนที่ตนรับผิดชอบ และขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

6. ครูที่ปรึกษาแจกระเบียบยสนสะสม หรือสมุดรายงานประจำตัวนักเรียนให้ผู้ปกครอง เป็นรายบุคคล

7. ครูที่ปรึกษาแสดงความเคารพและกล่าวสวัสดิ์ หลังจากนั้นครูที่ปรึกษาอาจจะขอพบผู้ปกครองบางท่านเพื่อพูดคุยเป็นรายบุคคลตามความเหมาะสม

3) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา

ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูควรให้ความสนใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง / มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไข้ปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไข้ปัญหาของนักเรียน จึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

การป้องกันและการแก้ไข้ปัญหาให้นักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการแต่สิ่งทีครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมีอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1. การให้การปรึกษาเบื้องต้น
2. การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ตัวอย่างการจัดกิจกรรมช่วยเหลือนักเรียน

2.1 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

เป็นกิจกรรมนอกเวลาเรียนไม่ใช่ในคาบเรียน โดยส่วนใหญ่จึงเป็นเวลาเช้าก่อนเข้าแถว หรือเวลาเย็นหลังโรงเรียนเลิก

การจัดกิจกรรมอาจจัดทำเป็นชมรมเป็นโครงการหรือเป็นงานของโรงเรียน โดยมีครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษากับนักเรียนร่วมกันพิจารณาเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักเรียน

โรงเรียนควรมีกิจกรรมให้นักเรียนได้เลือกอย่างหลากหลาย ซึ่งนักเรียนอาจเข้าร่วมกิจกรรมในฐานะสมาชิกหรือเป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรมเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา

การที่โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่จะใช้ศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเอง ก็จะเอื้ออำนวยให้การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรกว้างขวางขึ้น และหากมีเทคโนโลยีทันสมัย ก็จะจูงใจให้นักเรียน มาร่วมกิจกรรมมากขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์

- นักเรียนได้ใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่าและเกิดประโยชน์ต่อตนเองหรือส่วนรวม
- นักเรียนเกิดความรู้สึกรักหรือคุณค่าหรือภาคภูมิใจในตนเอง จากการแสดงออกถึงความสามารถที่ตนมี

- นักเรียนมีทักษะทางสังคม

ตัวอย่างการดำเนินกิจกรรม

- จัดชมรมที่นักเรียนสนใจ เช่น ชมรมการละคร ชมรมดนตรีสากล เป็นต้น
- จัดโครงการประกวด แข่งขัน หรือการแสดงออก เพื่อให้โอกาสนักเรียนได้แสดงผลงานของตนเอง จากการเข้าร่วมกิจกรรมในชมรมต่างๆ

- จัดกิจกรรมกลุ่มพัฒนาตนในหัวข้อต่างๆ แก่นักเรียนตามความสนใจ เช่น ด้านบุคลิกภาพ ด้านการแสดงออก ด้านการเรียน เป็นต้น

2.2 กิจกรรมในห้องเรียน

เป็นการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ซึ่งอาจจัดสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือกิจกรรมกลุ่มที่ให้ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีบทบาทในกลุ่มและได้เรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ(Child Center) หรือเป็นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม(Participatory Learning) จึงเป็นส่วนสำคัญของการจัดกิจกรรมในห้องเรียน

วัตถุประสงค์

- ช่วยให้นักเรียนมีทักษะทางสังคม
- นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อน เกิดการเรียนรู้ที่เร็วขึ้น
- นักเรียนเกิดความรู้สึกรักภูมิใจในตนเอง จากการได้ทำงานในกิจกรรมกลุ่ม หรือได้แสดงออกถึงความสามารถส่วนตน

ตัวอย่างการดำเนินกิจกรรม

- หากนักเรียนมีความไม่มั่นใจในตนเอง ไม่ค่อยกล้าพูดหน้าชั้น ก็อาจให้นักเรียนค่อยๆ เพิ่มระยะเวลาในการพูดหน้าชั้น โดยมีกำลังใจจากครู และทำที่เป็นมิตรของเพื่อนๆ สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆ ละ 2-3 นาที และเพิ่มระยะเวลาให้มากขึ้น ต่อไปก็เปลี่ยนให้นักเรียนพูดหรือเล่าเรื่องโดยไม่ต้องเตรียมตัวล่วงหน้า

- การมอบหมายให้นักเรียนช่วยแจกเอกสาร อุปกรณ์การเรียนการสอน หรือเก็บสมุดแบบฝึกหัด และให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนได้ช่วยงาน ซึ่งกิจกรรมนี้เหมาะกับนักเรียนที่มีสมาธิ

สั้น อยู่ไม่นั่ง

2.3 กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน หรือจับคู่กัลยาณมิตร

การจัดกิจกรรมอาจจัดเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่เพื่อช่วยเหลือกัน ซึ่งหากจัดเป็นคู่ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษาต้องพิจารณาจับคู่ให้นักเรียนให้เหมาะสมกัน ทั้งด้านความสามารถ บุคลิกภาพ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือกันได้จริง และไม่มีปัญหาในการจับคู่ หรือถูกข่มขู่ ถูกแกล้งจากเพื่อนที่ตนเป็นคู่

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้ให้นักเรียนมีความสามารถหรือมีจุดเด่น จุดแข็งในด้านต่างๆ ได้ดูแลช่วยเหลือเพื่อนที่ด้อยกว่า
- นักเรียนได้ใส่ใจและเอื้อเฟื้อต่อกันและกัน รู้จักการให้และการรับด้วยมิตรไมตรี

ตัวอย่างการดำเนินกิจกรรม

- นักเรียนมีความสามารถพิเศษด้านใดด้านหนึ่ง จับคู่กับนักเรียนที่ยังไม่ได้แสดงความสามารถออกมาให้เห็น เพื่อการนำไปสู่การทำกิจกรรมแสดงความสามารถ
- นักเรียนที่ชอบเก็บตัว ซื่อาย ไม่มีเพื่อน ให้จับคู่กับนักเรียนที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีจุดแข็ง ด้านสัมพันธภาพทางสังคม (ดูจากแบบประเมินพฤติกรรม)

2.4 กิจกรรมซ่อมเสริม

เป็นการแก้ไขปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน ซึ่งครูในระดับชั้นเดียวกัน จำเป็นต้องร่วมมือร่วมใจกัน วางแผนการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน ที่เรียนอ่อนหรือเรียนรู้ช้า ไม่ทันเพื่อน

ครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษาควรมีการประสานงานขอความร่วมมือจากครูประจำวิชาก่อนส่งนักเรียนไป ติดต่อเพื่อขอรับการซ่อมเสริม

วัตถุประสงค์

- เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี ได้เรียนเพิ่มเติมจากครูประจำวิชาที่ตนเรียนอ่อน

- เพื่อให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบตนเองในเรื่องการเรียน
- เพื่อให้ผู้ปกครองได้ใส่ใจดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น และรับทราบถึงปัญหาของนักเรียนที่พบในโรงเรียน

ตัวอย่างการดำเนินกิจกรรม

- นักเรียนที่เรียนอ่อนวิชาใดก็ให้เรียนเพิ่มเติมจากครูประจำวิชานั้นๆ โดยนัดแนะวัน เวลา สถานที่ที่จะเรียนให้เรียบร้อย ทั้งนี้ให้นักเรียนเป็นผู้ติดต่อกับครูประจำวิชานั้น ด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่งเพื่อฝึกความรับผิดชอบ

2.5 กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง

เป็นการช่วยเหลือนักเรียน โดยอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครอง ซึ่งครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษาควรมีทักษะการสื่อสารและควรบอกถึงความรู้สึกห่วงใยของครูที่มีต่อนักเรียน จากพฤติกรรมที่สังเกตเห็นแทนการแจ้งว่านักเรียนมีปัญหาในเรื่องใด เพื่อมิให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกต่อต้านไม่พอใจทั้งกับครูประจำชั้น / ครูที่ปรึกษา หรือกับตัวนักเรียนเอง

วัตถุประสงค์

- เพื่อให้เกิดความตระหนักและมีความใส่ใจดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้นและรับทราบถึงปัญหาของนักเรียนที่พบในโรงเรียน

ตัวอย่างการดำเนินกิจกรรม

- การแจ้งข้อมูลทางไปรษณีย์
- การโทรศัพท์ติดต่อ
- การเชิญผู้ปกครองมาพบที่โรงเรียนเป็นการส่วนตัว

องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยครูที่ปรึกษา อาจมีกรณีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหานักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข ซึ่งครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือการคัดกรองนักเรียนก็ได้ขึ้นกับกรณีปัญหานักเรียน

การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือห้องบริหารงานทั่วไป
2. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก หากเกิดกรณีปัญหาที่มีความยากเกินศักยภาพของโรงเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร / กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 22 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด โดยให้ผู้สังเกตสามารถแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ต่อไปนี้
  - 1) ลักษณะเด่นที่สังเกตได้
  - 2) ลักษณะพฤติกรรมในเชิงบวก
  - 3) ลักษณะพฤติกรรมในเชิงลบ
  - 4) พฤติกรรมที่ควรปรับปรุง
  - 5) สิ่งที่ต้องการบอกให้เพื่อนคนนี้ทราบ
2. แบบรายงานข้อมูลนักเรียน ซึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลที่เพื่อน ๆ นักเรียนภายในชั้นเรียนได้บันทึกไว้ในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
3. แบบประเมินการจัดกิจกรรม “กระเจกเงาสะท้อนตน”

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสังเกตแบ่งออกเป็น 4 ครั้ง

ครั้งที่ 1 ตั้งแต่วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2551 – 14 กรกฎาคม พ.ศ.2551

ครั้งที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ.2551 – 28 กรกฎาคม พ.ศ.2551

ครั้งที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2551 – 11 สิงหาคม พ.ศ.2551

ครั้งที่ 4 ตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ.2551 – 25 สิงหาคม พ.ศ.2551

เมื่อสิ้นสุดการสังเกตในแต่ละครั้ง จะให้ผู้สังเกตบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม และจับฉลากเพื่อเปลี่ยนผู้ถูกสังเกตใหม่ โดยทำกิจกรรมในช่วงโมงของโฮมรูมยาววันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ.2551 แจ้งผลการสังเกตให้นักเรียนทราบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์จากแบบรายงานข้อมูลผู้เรียน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบประเมินการจัดกิจกรรม “กระเจกเงาสะท้อนตน” ภายหลัง

การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนครบทั้ง 4 ครั้งและได้แจ้งผลการจัดกิจกรรมตามแบบรายงาน
ข้อมูลนักเรียนให้นักเรียนทราบแล้ว ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ตารางแสดงผลการประเมินการจัดกิจกรรม “กระเจงกษาสะท้อนตน” สามารถสรุปได้ดังนี้

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	กิจกรรมนี้ทำให้ทราบถึงจุดเด่นของตนเอง	36.36	40.91	18.18	4.55	0.00
2	กิจกรรมนี้ทำให้ทราบถึงจุดด้อย / จุดที่ควรปรับปรุงของตนเอง	40.91	45.45	13.64	0.00	0.00
3	กิจกรรมนี้ทำให้รู้จักเพื่อนมากขึ้น	36.36	40.91	22.73	0.00	0.00
4	กิจกรรมนี้ช่วยฝึกทักษะการสังเกต	27.27	50.00	18.18	4.55	0.00
5	กิจกรรมนี้ทำให้ต้องระวังเรื่องของการแสดงพฤติกรรมมากขึ้น	22.73	54.55	9.09	9.09	4.55
6	ข้าพเจ้ารู้สึกดี ๆ กับความเป็นห่วงของเพื่อน	50.00	45.45	4.55	0.00	0.00
7	ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับสิ่งที่เพื่อน ๆ บอก	40.91	40.91	13.64	4.55	0.00
8	ข้าพเจ้าจะปรับปรุงพฤติกรรมตามข้อเสนอแนะของเพื่อน ๆ	40.91	45.45	13.64	0.00	0.00
9	ข้าพเจ้าได้แสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนได้เต็มที่	22.73	45.45	27.27	4.55	0.00
10	2 สัปดาห์เพียงพอต่อการสังเกตเพื่อน 1 คน	13.64	59.09	22.73	4.55	0.00
11	นอกจากความคิดเห็นของเพื่อนแล้ว อยากรับฟังความคิดเห็นจากครูหรือผู้ปกครองบ้าง	40.91	36.36	18.18	4.55	0.00
12	อยากให้มีการจัดกิจกรรมอย่างนี้ต่อไป	40.91	31.82	27.27	0.00	0.00

จากตาราง จะเห็นได้ว่า นักเรียนรู้สึกดี ๆ กับความเป็นห่วงของเพื่อน มากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา ได้แก่ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับสิ่งที่เพื่อน ๆ บอก, อยากรับฟังความคิดเห็นจากครูหรือผู้ปกครองบ้าง และอยากให้มีการจัดกิจกรรมอย่างนี้ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 40.91 ส่วนการประเมินในหัวข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

เนื่องในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 มีปัญหาในด้านการแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการแต่งกาย ทรงผม การไว้เล็บยาว การไม่เข้าเรียนในบางรายวิชา และการมาโรงเรียนสาย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนถูกตัดคะแนนความประพฤติเกินเกณฑ์ที่กำหนด จนต้องเข้าค่ายปรับพฤติกรรมในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2551 ที่ผ่านมา โดยคิดเป็นร้อยละ 66.67 ซึ่งจัดได้ว่า อยู่ในเกณฑ์ที่ควรปรับปรุง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดกิจกรรม “กระจกเงาสะท้อนตน” โดยให้เพื่อนนักเรียนในชั้นเรียนได้ฝึกสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกในเชิงบวกและเชิงลบของนักเรียนตามที่จับฉลากได้ เพื่อเป็นข้อมูลให้ครูที่ปรึกษาได้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น และเป็นแนวทางให้นักเรียนได้ปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของตนเอง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนรู้สึกดี ๆ กับความเป็นห่วงของเพื่อน มากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา ได้แก่ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับสิ่งที่เพื่อน ๆ บอก, อยากรับฟังความคิดเห็นจากครูหรือผู้ปกครองบ้าง และอยากให้มีการจัดกิจกรรมอย่างนี้ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 40.91 ส่วนการประเมินในหัวข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้น พบว่า นักเรียนรู้สึกดี ๆ กับความเป็นห่วงของเพื่อน มากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา ได้แก่ ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับสิ่งที่เพื่อน ๆ บอก, อยากรับฟังความคิดเห็นจากครูหรือผู้ปกครองบ้าง และอยากให้มีการจัดกิจกรรมอย่างนี้ต่อไป คิดเป็นร้อยละ 40.91 ส่วนการประเมินในหัวข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองได้อย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าจะใช้ระยะเวลาการสังเกตในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ แต่นักเรียนได้เรียนรู้กันมานานไม่ต่ำกว่า 1 ปีจึงทำให้สามารถอธิบายผลการสังเกตได้อย่างชัดเจนจนทำให้เพื่อน ๆ รู้สึกพึงพอใจในสิ่งที่เพื่อน ๆ ได้แสดงความคิดเห็น และในส่วนตัวของนักเรียนเองหลาย ๆ คนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ควรจัดกิจกรรมนี้อย่างต่อเนื่องและอาจจะให้ครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนท่านอื่น ๆ ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. เพิ่มเติมข้อมูลการสังเกตในประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น
2. นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระบบดูแลนักเรียนประจำชั้นเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

อุไรวรรณ พิมพิสุทธิ และคณะ. คู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. ตาก : โรงเรียนผดุงปัญญา,
2550.

